

**INKIJKVERSIE
SCRIPT**
WUBBES WENS

Een vervolg op de nacht van de Sterrevlinder

Sprookjesachtig toneelspel voor de jeugd

door

J.J.M. OUWEHAND

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WUBBE'S WENS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J.J.M. OUWEHAND** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Astra

Vida

Neva

Mindy

Wubbe

Flok

Lillya

Jonos

Annalouise

AnnaLorine

Marjolein

Heks

Muziek is verkrijgbaar via de uitgeverij.

Scene 1

We zien een prachtig winterlandschap. Besneeuwde bomen, witte velden en een bevroren vijvertje. Dan verschijnt er een oude vrouw, het is de heks. Ze spreekt tegen het publiek.

Heks: Ik wil je graag het verhaal vertellen van Wubbes wens, die het leven in dit duistere gebied voor altijd zou veranderen. Het begon allemaal hier, diep in het eeuwig witte woud. Waar de sneeuw nooit smelt en de nachten weken duren. Het meest dichtbijzijnde dorp is op kilometers afstand, waar de mensen veilig zijn voor de woudbewoners. Slechts zelden komt het voor dat een mens zich zo diep in het woud waagt, en als het al eens gebeurt, zal dit niet vrijwillig zijn... *(Dan verschijnen er twee kinderen, ze zijn angstig en hebben het koud.)* Zie hier, twee zielige verdwaalde zusjes. Arme dingen. Kijk nu toch eens hoe bang ze zijn... Zij weten wat er in dit woud leeft. Wolven, beren, lynxen, en niet te vergeten alle duistere wezens zoals de gnomen, de dwergen, pixies en niet te vergeten de witte heks. Maar gelukkig huizen er in dit woud ook nog goede wezens, die er alles aan zullen doen om de dorpelingen veilig te houden...

Dan klinkt er tinkelende muziek, de heks verdwijnt, en het licht verandert.

Dan komen er twee elfen op, het zijn Vida en Neva. Ze dansen en zingen.

Vida & Neva:

Oh kom en aanschouw pure schoonheid
mijn fonkelend ogen en sprankelend gezicht
Oh kom en aanschouw en zie mij zo prachtig
mijn glanzende haar in dit volle maanlicht

Mindy: Kijk! Marjolein kijk!

Marjolein: Sst! Verstop je!

Vida & Neva:

Kom maar hier, en dans mee vannacht
mijn licht zal je verwarmen, ik geef je nieuwe kracht
Kom maar hier, ik zal voor jullie zorgen
Ik help je veilig door deze lange winternacht

Mindy: Ze kan ons helpen zegt ze!

Marjolein: Mindy blijf hier!

Mindy: Mevrouw mevrouw! Help ons! We hebben het zo koud, en we weten niet waar we naartoe moeten!

Vida: Och arm ding, natuurlijk zal ik jullie helpen. Kom maar tevoorschijn, ik doe je geen kwaad.

Neva: Vertrouw ons, wij willen niets liever dan jullie zo snel mogelijk in veiligheid brengen. Dit woud is veel te gevaarlijk voor jullie jonge meisjes.

Vida: Kom, ik breng jullie terug naar huis, volg mij.

Neva: Wacht... Ik hoor iets...

Vida: Ik hoor het ook... Nog een verdwaald kind... Wat is er toch aan de hand? Zoveel verdwaalde zielen heb ik hier nog nooit meegemaakt...

Neva: Laat mij maar. Breng jij hen naar huis, dan help ik die andere.

Vida: Dat is goed. Tot straks zuster.

Neva: Tot straks. *(Neva gaat af.)*

Vida: Nou meisjes, kom. Hoe eerder jullie hier weg zijn hoe beter.

Marjolein: Wie bent u?

Vida: Mijn naam is Vida, en ik ben hier om jullie te helpen...

Dan verschijnt er op de achtergrond het gezicht van Wubbe. Hij heeft een geweer bij zich, en schiet. pang!

Wubbe: Hebbes!! *(Vida valt neer, Mindy en Marjolein schrikken. Wubbe loopt naar voren, en terwijl hij het verdovingspijltje uit de rug van de elf haalt en haar vastbindt, spreekt hij tegen de meisjes.)* Wat staan jullie hier nog te staan? Wegwezen stelletje mafkezen! Beetje midden in de nacht in dit woud rondstruinen. Weten jullie wel hoe gevaarlijk dat is?? Voort!

Mindy: Maar.... We zijn verdwaald en...

Wubbe: Ik zei wegwezen!! *(Hij richt zijn geweer op de meisjes, en gillend rennen ze af.)* Nou schoonheid, laten we gaan. *(Hij tilt de elf op en draagt haar af. Muziek begint.)*

Scene 2

We zien hoe Wubbe naar zijn huis loopt en de elf in een kooi stopt. Zijn woonkamer hangt vol met huiden en opgezette dieren. Het is snel duidelijk dat Wubbe een echte jager is. Wubbe is goed gehumd, en danst mee op de muziek. Hij zet een glaasje drank voor zichzelf neer, trekt (al dansend) zijn kapotte pantoffels aan. Dan pakt hij een waterpistooltje, en zetelt zichzelf in zijn comfortabele stoel, tegenover de kooi. Hij spuit water in het gezicht van de elf. Ze schrikt wakker.

Wubbe: Goedemorgen schoonheid, mijn naam is Wubbe en ik geloof dat je me drie wensen verschuldigd bent.

Vida: Wat?

Wubbe: Je hoorde me wel.

Vida: Ik weet niet waar u het over heeft...

Wubbe: Hou je niet van de domme, ik weet hoe dit spelletje werkt. Red een fee haar leven, en ze zal je drie wensen geven. Nou, ik zou je nu kun doodschieten, maar dat doe ik niet, dus daarmee heb ik zojuist je leven gered. Ofwel, ik krijg drie wensen van je.

Vida: Ik zou u graag willen helpen, maar...

Dan wordt er op de deur geklopt.

Wubbe: Verdraaid! Hou die gedachte vast. *(Hij gooit een kleed over de kooi, en opent de deur. Daar staat... Flok. (zie: "de nacht van de Sterrevlinder"))* Flok?? Wat doe jij hier?

Flok: Neef Wubbe, gastvrij als altijd. En ja, ik zou wel een kop thee lusten. Gezellig.

Wubbe: Je komt erg ongelegen. Volgende keer beter, dag dag.

Flok duwt moeiteloos de deur open, en laat zichzelf binnen.

Flok: Tijd niet gezien jongen. Leuk optrekje heb je hier hoor. Gezellig ook, al die dode eekhoortjes. Nou, waar heb je de ketel verstopt? Ah. *(Flok zet een ketel op het vuur, en trekt de voorraadkast leeg. Hij drinkt een pak melk leeg.)* Je melk is op. *(Hij zet het pak terug in de kast.)*

Wubbe: Flok...

Flok: Wat? *(met zijn mond vol)*

Wubbe: Wat doe je hier??

Flok: Logeren.

Wubbe: Logeren?

Flok: Maak je niet druk, het is maar voor een jaartje of 2.

Wubbe: En mag ik vragen waarom ik de eer heb om jou te mogen voorzien van onderdak? Heb jij niet zelf een holletje ergens in een of ander moeras?

Flok: Jawel, maar die is momenteel bezeten door een luidruchtig monster. Ik doe geen oog dicht, en je weet hoe belangrijk een goede nachtrust is. Zeker in de winter.

Wubbe: Hoor ik dat goed? Is mijn onbevreesde en oersterke neef op de vlucht voor een monster?

Flok: Hee! Ik ben niet op de vlucht! En ja, als ik zou willen zou ik dat monster zonder moeite zijn schedel kunnen inslaan!

Wubbe: Maar...?

Flok: Njeh. Zo'n gedoe. En daarbij, ik kan wel een vakantie gebruiken eigenlijk. Ah, stroopwafels. Lekker.

Wubbe: Nou jongen, hoe zeer ik ook met je te doen heb, ik zit midden in een belangrijk project, en het laatste wat ik kan gebruiken is een onverwachte logé.

Flok: Wat voor project?

Wubbe: Dat gaat je niks aan.

Flok: Heeft het iets te maken met deze grote kooi hier toevallig?

Wubbe: Nee, en dat is geen kooi dat is een bench.

Flok trekt het kledingstuk van de kooi af, en ziet de elf. Wubbe gooit snel het kledingstuk weer over de kooi. Flok kijkt bedenkelijk naar Wubbe.

Flok: oké, interessant... Je hebt jezelf een elfje gevangen zie ik. Die zie je tegenwoordig niet veel meer.

Wubbe: Dat is geen elfje, dat is een fee.

Flok: Nee, dat is een elfje.

Wubbe: *(trekt het kledingstuk weer van de kooi)* Fee, vertel mijn neef hier dat je een fee bent.

Vida: Ik ben een elf.

Flok: Zie.

Wubbe: Je bent geen fee?

Vida: Nee.

Wubbe: Oh...

Flok: Heb je suiker in huis?

Wubbe: Wat moet ik nou weer met een elfje?

Flok: Laat maar, ik heb het al gevonden.

Wubbe: Kun jij toveren?

Vida: Nee

Wubbe: Wensen vervullen?

Vida: Nee

Wubbe: Wat kun je dan wel?

Flok: Elfjes kunnen alleen dansen en zingen, is het niet mop?

Vida: Wij verlichten het woud in donkere tijden, zodat verdwaalde zielen hun weg terug naar huis kunnen vinden. Wij geven de mensen hoop en kracht om...

Wubbe: Ja ja, bla bla bla. Enig idee waar ik een fee van vinden?

Flok eet ondertussen een grote kom stampot leeg.

Vida: Doe geen moeite, dat zal je nooit lukken.

Wubbe: En waarom dan wel niet?

Vida: Een fee zal zichzelf enkel laten zien wanneer een onschuldige ziel wanhopig is. Een oprechte traan zal haar doen verschijnen. En gezien uw recente acties, bent u niet direct 'onschuldig' te noemen. U zult haar nooit vinden.

Wubbe: Ach, wat weet jij daar nou van.

Vida: Maar u kunt uzelf veranderen.

Wubbe: Vertel.

Vida: Laat me gaan. De mensen hebben mij nodig! Zie het als een goede daad, om je schuld te vereffenen.

Wubbe: *(denkt na)* Nah. Ik bedenk wel wat anders. *(Hij gooit het kleed weer over de kooi.)*

Flok: Waar heb je een fee voor nodig dan? Laat me raden, je keek vanmorgen in de spiegel en dacht, allemachtig wat een rotkop heb ik eigenlijk. Laat ik maar snel een fee vangen, misschien dat die er nog iets van kan maken. Gheh gheh gheh. Wens dan ook gelijk even een brilletje voor jezelf, zodat je de volgende keer weet wat je vangt. Gheh gheh gheh.

Wubbe: Lach maar. Je piept wel anders zodra ik mijn fee gevonden heb.

Flok: O ja? Wat was je daarmee van plan dan?

Wubbe: Dat ga ik jou niet vertellen.

Flok: Ook goed. Het zal toch wel niet zo interessant zijn. Waarschijnlijk wil je gewoon een pot goud ofzo.

Wubbe: Doe niet zo onnozel. Als je alles kunt wensen wat je maar wilt, vergooi je die kans toch niet met zoiets onzinnigs als rijkdom of ijdelheid? Mijn ambities liggen een stuk hoger. Maar daar begrijp jij waarschijnlijk niks van. Het enige wat jou interesseert is eten en een warm bed.

Flok: Precies, en dat is alles wat een dwerg nodig heeft. Daarover gesproken, ik ga maar eens een tukje doen. Maak me maar wakker

als de zon opkomt.

Wubbe: Het is winter, de zon komt pas over drie maanden weer op.

Flok: Exact. Weltruste. *(Flok draait zich om, en valt in slaap.)*

Wubbe denkt diep na, en ijsbeerd wat in het rond. Hij kijkt naar de kooi. Dan haalt hij het kleed van de kooi.

Wubbe: Weet je wat. Je hebt gelijk. Je kunt gaan.

Vida: Echt?

Wubbe: Ja. Ik los hierbij mijn schuld in. Nou vooruit, terug naar het woud met jou.

Vida: Je hebt de goede keuze gemaakt. Ik vergeef het je dat je mij hebt gevangen.

Wubbe: Ga nou maar!

Vida: Je hebt een goed hart Wubbbe. *(Vida verdwijnt.)*

Wubbe: Pff, goed hart. Mafkees. *(Wubbe pakt zijn geweer, nieuwe verdovingspijltjes en gaat achter haar aan.)*

Scene 3

We zien het besneeuwde woud, we zien Annalouise en Annalorine.

Annalouise: Oh wat hebben we het koud. Wat hebben we een honger.

Annalorine: Was er maar iemand die ons kon helpen.

Annalouise: Arme arme wij, verloren in deze duisternis...

Annalorine: Zullen wij onze moeder nooit meer zien?

Annalouise: De gedachte alleen al, doet mij wanhopen.

Daar verschijnt Neva.

Neva: Kinderen, ik ben Neva, en ik kom om jullie te helpen.

Annalorine: Kijk Annalouise, een elf!

Annalouise: Wat een geluk zus, we zijn gered.

Neva: Volg mij, en ik zal jullie veilig thuisbrengen.

Annalorine: Dank u wel elf, zonder u zouden wij zeker sterven in dit donkere woud.

Annalouise: Hee, wat is dat? Ik zie een lichtje!

Annalorine: We zijn thuis! *(Annalouise en Annalorine rennen af.)*

Neva: Kinderen waar gaan jullie naartoe? Kom terug! *(Neva af. Dan zien Mindy en Marjolein oprennen.)*

Mindy: Hij... Hij schoot haar neer! Dat mannetje schoot haar neer! Zou ze dood zijn??

Marjolein: Ik weet het niet...

Mindy: Misschien moeten we terug gaan, en haar helpen!

Marjolein: Absoluut niet! We moeten voor onszelf zorgen nu.

Mindy: Ik ben zo bang! *(Ze huilt)*

Marjolein: Ssst, niet huilen, het komt wel goed.

Mindy: Zie je dat daar? In de verte? Het lijkt wel een huisje...

Marjolein: Mindy, blijf bij me in de buurt! Je weet niet wie daar woont...

Mindy: Wat hebben we te verliezen? Als we hier blijven vriezen we nog dood. En daarbij, ik heb honger. Misschien is er daar iets te eten...

Marjolein: Laat mij dan voorop gaan, ik ben de oudste.

Dan horen we het gekras van een kraai, en een spookachtig geluid.

Mindy: Hoorde je dat?

Marjolein: Wat?

Mindy: Dat geluid... Het leek wel een geest...

Marjolein: Dat was vast de wind, wees maar niet bang.

Dan verandert het licht

Mindy: Wat gebeurt er??

Marjolein: Blijf bij mij, doe je ogen maar dicht.

We horen een ijzingwekkende krijs.

Marjolein: Laat ons met rust!

Dan verschijnt er in een bliksem flits een zwart gestalte, het brult naar de kinderen, welke zo hard schrikken dat gillend op de grond vallen.

Dan verschijnt er een tweede donkere gestalte.

Deze doet de cape af, en we zien; Lillya (zie: de nacht van de sterrevlinder)

Lillya: Jonos!! Laat dat! *(Ze knipt in haar vingers, en de twee meisjes verstijven.)*

Jonos: Hahahahaha! 1-0 voor Jonos! Ik heb het dus toch nog in me.

Hij pakt een klein spiegelkje uit zijn gewaad, en doet ijdel zijn haar goed.

Jonos: Wie is de beste hersenspinner? Jonos! Wie is de meester van de duisternis? Jonos! Ja, jij! *(in het spiegelkje)*

Lillya: Jonos hou op! Spelen doe je thuis maar! We zijn hier op onbekend terrein. Straks maak je je neefje nog wakker! Als hij begint te huilen hebben we straks alle inwoners van dit woud op ons dak. God weet wat hier allemaal leeft.

Jonos: Sorry hoor, ik werd gewoon even enthousiast. Het is alweer een tijdje geleden dat we iemand tegen kwamen, en... Kom op, dit was een buitenkansje!

Lillya: Wees liever op je hoede. Vergeet niet dat we hier zijn om zijn vader te vinden. Hè ukkie?

Jonos: Hebben jullie nou nog geen naam voor hem bedacht?

Lillya: Nee.

Jonos: Noem hem Jonos, naar je favoriete broer.

Lillya: Nee, dat vind ik nou echt een lelijke naam.

Jonos: Vind je?

Lillya: Ja. Nee, ik heb liever een wat mannelijkere naam, zoiets als 'Berko' of 'Gort'. Iets stoers.

Jonos: Ik ben mannelijk op mijn eigen manier. *(Hij kijkt in zijn spiegelkje)*

Lillya: Tuurlijk ben je dat. Verdorie, verrekte sneeuw. Alle sporen zijn

uitgewist! Ik heb geen idee waar we heen moeten...

Jonos: Misschien hebben zij iets gezien.

Lillya: Ik hoop het... Aan de kant jij. Voor je het weer verpest. *(Ze knipt weer in haar vingers, en Mindy 'komt weer tot leven'. Ze is in grote paniek. Lillya is naast haar neergeknield en spreekt vriendelijk tegen haar.)* Heeee, hoi.... Gaat het weer een beetje meisje? Arm ding... Ik zag wat er gebeurde, een groot monster viel je aan. Maar ik heb je gered, wees maar niet bang. Ik ben Lillya en ik ben gek op kleine mensen. Dit is mijn broer Jonos. Hoe heet jij?

Mindy: Mindy...

Lillya: Mindy, wat een mooie naam. Luister eens Mindy, wij zijn op zoek naar iemand. Een klein mannetje met een bontjasje aan. Heb je hem toevallig gezien?

Mindy: Wat is er met mijn zus aan de hand? Waarom beweegt ze niet? Marjolein!! Wordt wakker!

Lillya: Ssst! Je moet stil zijn, anders komen de wilde dieren op je af!

Mindy: Maar... Mijn zus...

Lillya: Je zusje is even niet belangrijk nu, wat wel belangrijk is, is dat kleine mannetje met een bontjasje aan. Dus denk even diep na voor mij wil je?

Mindy: Marjolein! Marjolein wordt wakker! Waarom helpt u haar niet??

Lillya: oké, luister Mindy! Als jij wilt dat Marjolein ooit nog wakker wordt, moet je nu even doen wat er van je wordt gevraagd. Is dat duidelijk?

Mindy: Ja mevrouw.

Lillya: Dus, laatste keer dat ik het vraag, heb jij een klein mannetje gezien, met een bontjasje aan!?

Mindy: Ik... ik weet niet wat hij aanhad, maar er was een klein mannetje, hier verderop. Hij had een geweer, en schoot een mevrouw neer die ons naar huis wilde brengen. Wij zijn verdwaald en...

Jonos: Flok heeft geen geweer.

Lillya: Ja, nee, dat kan mijn man niet zijn. En verder nog iets gezien? Misschien eerder op de dag?

Mindy: Nee verder heb ik niemand gezien. Alstublieft, maak mijn zuster wakker.

Jonos: Lil... ?

Lillya: Momentje. *(Ze knipt weer in haar vingers, en Mindy verstijft weer. Ze draait zich om naar Jonos.)* Wat?

Jonos: Een klein mannetje met een geweer...?

Lillya: ...Ja?

Jonos: Zou dat misschien een wouddwerg kunnen zijn?

Lillya: ... Allemachtig Jonos, je zou nog wel eens gelijk kunnen hebben.

Jonos: Nou, drie keer raden waar Flok dan zit.

Lillya: Natuurlijk, hoe voor de hand liggend eigenlijk. *(Ze knielt weer naast Mindy en Marjolein, en knipt Mindy weer wakker.)* Mindy? We hebben besloten jullie te willen helpen. Maar dan moet je ons leiden naar de plek waar je dat mannetje hebt gezien, oké?

Mindy: Brengen jullie ons daarna naar huis?

Lillya: Tuurlijk lief kind. Nou, kom mee.

Mindy: Maar... Mijn zus! We kunnen haar hier niet zo achterlaten.

Lillya: We halen haar op, zodra we klaar zijn.

Mindy: Maar... De wilde dieren? De heks? De gnomen?

Lillya: *(zucht)* Goed dan. Jonos, verstopt haar.

Jonos graaft een kuil in de sneeuw, en legt Marjolein daarin. Dan dekt hij haar af met wat besneeuwde takken.

Lillya: Zo, nu kan niemand haar vinden. Tevreden?

Mindy: Maar... Ze zal bevrozen!

Lillya: Dan kunnen we maar beter een beetje opschieten nu, denk je niet? *(Mindy rukt zich los, en slaat haar cape om de schouders van haar zusje.)* Kom op.

Dan gaat ze mee af met Lillya en Jonos. De heks verschijnt en spreekt:

Heks: En zo gebeurde het dat ze arme Mindy meenamen en haar zusje hier achterlieten in de sneeuw. Maar gelukkig voor Marjolein, had Mindy gelijk. Er staat daar in de verte inderdaad een huisje, met een warme haard en genoeg eten voor alle verdwaalde kinderen die deze winter nog zou brengen...

Dan verschijnt Astra, de Winterfee.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto